

Toegang verlenen tot danceclub waar dj's optreden is toegang verlenen tot muziekkuitvoeringen

Instantie	Rechtbank Gelderland, 10-09-2019 nr. AWB - 18 _ 3720
Zaaknummer(s)	AWB - 18 _ 3720
Datum uitspraak	10-09-2019
Belastingjaar/tijdvak	2016
Trefwoorden	podiumact, bar-dancing, dancefestival, garderobediens
Rubriek	Omzetbelasting
Wetsartikelen	Wet OB 1968 - art. 20, Wet OB 1968 - art. T1.b14
ECLI	ECLI:NL:RBGEL:2019:4106
Brondocumenten	Rechtbank Gelderland 10 september 2019, nr. 18/3720
Auteur	dr. D. Molenaar
NTFR	2019/3037
Datum publicatie NTFR	12-12-2019

Samenvatting

Belanghebbende is een danceclub en is tweemaal uitgeroepen tot populairste club van de provincie. In geschil is of de dienst die belanghebbende verleent is te kwalificeren als het verlenen van toegang tot muziekkuitvoeringen. Volgens de inspecteur is de club te vergelijken met een 'bar-dancing', en kan hetgeen in een bar-dancing wordt aangeboden naar normaal spraakgebruik niet als een muziekkuitvoering worden beschouwd (HR 28 september 1977, nr. 18.467, ECLI:NL:HR:1977:AX3451). Ter zitting heeft belanghebbende toegelicht dat op een avond meestal één (al dan niet in de eigen scene) bekende dj komt en dat daaraan voorafgaand één of twee onbekendere dj's optreden. Ook is toegelicht dat de dj's meer doen dan enkel plaatjes van anderen draaien; ze remixen, voegen geluidseffecten toe aan de muziek, maken gebruik van de showmogelijkheden van de led-wall en meestal brengen zij verschillende mensen mee die samen met de dj een integrale audiovisuele show verzorgen. Gelet hierop is de rechtbank, in tegenstelling tot de inspecteur, van oordeel dat belanghebbende gebruik kan maken van het verlaagde tarief wegens het verlenen van toegang tot muziekkuitvoeringen. Omdat onvoldoende zeker is dat op alle avonden sprake is van een muziekkuitvoering, mag belanghebbende het verlaagde tarief toepassen op 90% van haar omzet. De garderobediensdelen in het verlaagde tarief.

(Beroep gegrond.)

Commentaar

Door het standpunt van deze inspecteur kreeg ik een déjà-vu-ervaring, want jarenlang heeft dit boven de dance-markt gehangen: waren dj's artiesten of draaiden ze alleen maar plaatjes? Ik weet nog dat ik in augustus 2005 met twee belastinginspecteurs naar Dance Valley ben geweest om te kijken wat de dj's technisch precies deden. Stonden wij daar op een podium waarvoor tienduizenden danceliefhebbers aan het dansen waren om interessante vragen te beantwoorden als: voegden die dj's live iets toe of draaiden ze alleen maar bestaande muziek? Welke betekenis had het dat het publiek voor hun optreden was gekomen? Letten de mensen eigenlijk wel op de dj's of waren ze alleen maar met elkaar (of met zichzelf) aan het dansen? Het was een interessante middag daar op die heuvel in het Spaarnwoudegebied.

Er kwam duidelijkheid na een discussie met Kamerleden op het Amsterdam Dance Event (ADE) van oktober 2006. Daarna stelde Boris van der Ham (D66) Kamervragen aan de toenmalige minister van Financiën, die antwoordde dat dj's heel goed artiesten konden zijn (27 november 2006, nr. DGB2006/05912, NTFR 2006/1702). En op vervolgvragen liet de nieuwe staatssecretaris van

Financiën weten dat dit doorwerking had naar het lage tarief voor de omzetbelasting (9 maart 2007, nr. DGB2007/01040, NTFR 2007/416). Daarmee was de discussie afgelopen; het was duidelijk dat dj's als artiesten moesten worden gezien en dat hun optredens als muziekkuitvoeringen onder post b 14 van Tabel I bij de Wet OB 1968 vielen.

Er waren ook al eerder rechterlijke uitspraken geweest in diezelfde richting, zoals Hof Den Haag 11 september 2003, nr. 2002/01390, waartegen de staatssecretaris van Financiën eerst cassatie had ingesteld, die hij echter later introk (zie Infobulletin 2003/967), en de uitspraak die de rechtbank noemt, namelijk Hof Den Haag 5 november 2004, nr. 03/00671. Al eerder was in het besluit van 11 januari 2001, nr. CPP2000/3124 opgenomen dat dance-parties onder het lage btw-tarief konden vallen, maar lang werd daar nog aan toegevoegd dat het wel om professionele dj's moest gaan. Terecht is die voorwaarde in het besluit van 4 september 2014, nr. BLKB 2014/123M geschrapt.

Kortom, de verwijzing door de inspecteur naar HR 28 september 1977, nr. 18.467, BNB 1977/253 in deze zaak is echt 'old school'. Zoals de rechtbank terecht oordeelt, is de rol van de dj in de loop der jaren veranderd en komt het publiek tegenwoordig specifiek voor diens optreden. In 1977 hadden we het nog over 'drive-in shows' waarbij je platen kon aanvragen, nu zijn de dj's de artiesten van de avond. Belangrijk is wel dat dit het primaire doel van de toegangsverlening moet zijn, dus dat de muziek van de dj niet ondergeschikt is aan het vermaak van de avond. De rechtbank verwijst hiervoor terecht naar de uitspraak over de 'peepshows' van HR 5 december 2008, nr. 43.908, NTFR 2009/89. Gezellige muziek tijdens een avondje uit vormt niet gelijk een optreden waarvoor het lage btw-tarief geldt, maar zodra de naam van een dj op het affiche wordt genoemd, is er sprake van een optreden, ongeacht of die dj wel of niet bekend is. Zoals met optredens van liveartiesten.

Interessant is nog het apart betalen voor de garderobe, want dat valt als bijkomende prestatie bij de hoofdprestatie ook onder het lage btw-tarief, zoals in punt 9 van post b 14 in het besluit van 4 september 2014, nr. BLKB2014/123M staat vermeld. Tegenwoordig hebben dancegelegenheden echter vooral kluisjes voor jassen en andere spullen, maar daar geldt hetzelfde voor.

[1]Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.

Datum: 13-12-2019

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2019-3037>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.